

47 (287).
VARDUHİ V.NİN HİKÂYESİ
(1925, Tomarza doğumlu)
HEMŞİNLİ MÜSLÜMAN ERMENİLER

Hemşin sakinlerinin hemen hemen hepsi din değiştirmiş Ermenilerdir. Onların isimleri Ahmet, Muhammet, Hasan'dır; ama derler ki, Hemşinli kadınlar hamur yoğururken Hristiyanlar gibi hamurun üstüne elleriyle bir haç çizerler; kendileri de neredeyse bizim gibi Ermenice konuşurlar.

Bir gün gece yarısı hastaneye gitmiştik. Görümcemin kocası ağır hastaydı. Doktorun yanında hasta olduğundan, beklememiz gerektiğini söylediler. Dışarda oturmuş birbirimizle sohbet ediyorduk; yanbaşımızda ise köylü bir Türk kadın oturmuştu. O başladı bize Türkçe sorular sormaya: "Siz neredensiniz?"

Ben de "Biz Erzurum'dan Yozgat'tanız" dedim.

Meğerse Ermenice konuşmamızı dinliyormuş; bize dedi ki: "Abla siz de bizim gibi konuşuyorsunuz."

Ben de ona: "Konuş bakayım" dedim.

Başladı konuşmaya: "Mayrigıs hivand e; hivandanots berink..." ["Annem hasta; hastaneye getirdik..."]

O sırada onun annesi ve ablası da doktorun odasından çıktılar.

Ben annesine Ermenice: "Antsyal ella" ["Geçmiş olsun"] dedim.

Annesi de Ermenice cevap verdi: "Kiç mı bağer yem. Ağcikıs bjişkin het zırutsets; an ısav: hivandıd ağek e" [Biraz üşütmüşüm. Kızım doktorla konuştu; o da ona dedi ki hastan iyi.]

Meğerse onlar Müslüman olmuş Hemşinli Ermenilermiş!...